

Overdenking in de Passiezangdienst op 14 maart 2010, Capelle-Schollevaar, 16.00 uur
Thema: 'Stilgezet' n.a.v. Mattheüs 26: 31-38 en 57-75 (kerntekst: vers 74b-75) en 1 Petrus 4: 12-16

1. Wat houdt dat in, 'stilgezet worden'?

Op internet ben ik eens gaan zoeken. Ik typte op Google drie woorden in: 'Ik werd stilgezet'. Weet u wat het resultaat was? Een heel aantal verhalen van mensen, die iets hebben meegemaakt in hun leven. Iets ingrijpends. Bijvoorbeeld een ongeluk. Of een ziekte. Mensen

die overspannen zijn geraakt. Maar ook schreef iemand: 'Ik ben stilgezet, doordat ik was uitgenodigd in een doopdienst van iemand die als volwassene werd gedoopt.' En een hulpverlener schreef: 'Toen ik de slachtoffers ontmoette van de oorlog in Oeganda tussen het leger en de rebellen, werd ik stilgezet.'

Normaal gesproken gaat ons leven altijd maar door en door en door. De één heeft een heel relaxed leven en gaat alleen voor de fun. De ander werkt en werkt en werkt en werkt. Weer een ander kabbelt als nette burger het leven door, met een pakketje brood onder de snelbinder. En dan opeens.... wordt er aan de noodrem getrokken! Opeens sta je stil!

Er gebeurt iets ingrijpends. Dat was het eerste wat in al die verhalen voorkwam. Een tweede gemeenschappelijke ingrediënt was dit: als mensen worden stilgezet, beseffen ze opeens hun eigen kleinheid, hun kwetsbaarheid, en hun sterfelijkheid. Als je een hartaanval krijgt, dan opeens ga je jezelf realiseren, dat de dood heel dichtbij is. Als je geconfronteerd wordt met armoede of ellende, dan opeens schaamt je je, en je denkt: 'Hoe heb ik altijd mijn geld zo over de balk kunnen smijten?' Of: 'Hoe heb ik ooit eten kunnen weggooien?'

En een derde ingrediënt in al die verhalen, is dat mensen, als ze stilgezet zijn, van koers veranderen. Als je iets ingrijpends hebt meegemaakt, dan ga je andere prioriteiten stellen. Opeens ontdek je hoe relatief alles is: een mooie baan, carrière, geld, beroemdheid, macht... Deze week hebben twee top-politici,

Camiel Eurlings en Wouter Bos, zich teruggetrokken uit de politiek, omdat ze beseften: 'Dit leven wat ik nu leid, gaat op den duur ten koste van mijn relatie, ten koste van mijn kinderen, ten koste van mijn gezin. Dat wil ik niet.' In de media heeft dat heel veel losgemaakt. Eigenlijk zijn we met z'n allen een beetje stilgezet, deze week. 'Wat wil ik eigenlijk met mijn leven? Wat vind ik nu echt belangrijk? Wat heeft voor mij de hoogste prioriteit?'

2. Petrus wordt stilgezet

1. Een ingrijpende gebeurtenis. 2. Besef van eigen kleinheid. En 3. Een andere koers, radicaal anders. Die drie dingen zien we ook bij Petrus. Ongetwijfeld is dit de meest inrijpende nacht in zijn leven. Zijn Heer, de Heer die hij al drie jaar lang volgt, de Meester waar hij aan verknocht is, zijn Koning, zijn Heiland, zijn Alles! – ze hebben Hem gevangen genomen! Geboeid, geslagen, gemarteld, bespot... Die nacht ziet Petrus álles weer voor zich in zijn herinnering. Hoe Jezus hem riep, ooit, daar ana het strand bij Kapernaüm. Twee woorden maar, 'Volg Mij!', en Petrus, hij ging! Hij ziet het weer voor zich, hoe Jezus rondging, hoe Hij zieken de handen oplegde, en ze liepen weer! Genezen! Hoe Hij blinden genas, en ze zagen weer! Verlamden, ze konden weer lopen! Petrus kan het zich nog levendig voor ogen halen, hoe het ging, daar bij het graf van Lazarus. Een dode, al vier dagen in het graf... Op bevel van Jezus werd de steen weggerold. Iedereen stond aan de grond genageld. Wat gaat Jezus nou doen?! Toen riep Jezus de naam van de dode: 'Lazarus!' En terwijl iedereen de adem inhield, hoorden ze gestommel, daar binnen, en daar kwam hij, Lazarus, strompelend door de grafdoeken...

Petrus, hij ziet het allemaal weer voor zich, en nu... Nu wordt Jezus daar gemarteld, geslagen. Zijn Jezus, zijn Heer! Petrus kan het niet verdragen, hij voelt zich in een onwerkelijke wereld. En dan opeens, opéén is er die stem, een vrouwenstem: 'Hé, jij hoorde toch ook bij die Jezus?' Petrus schrikt, hij trekt wit weg, en voordat hij het weet floept het zijn mond uit: 'Ik? Welnee, waar heb je het over?' Snel loopt hij weg, verward, geschokt, verbijsterd. En opnieuw is er een stem: 'Die man hoorde ook bij Jezus!'

'Nee, natuurlijk niet!' zegt Petrus, 'echt niet!' En dan, even later, zijn het meer mensen, die naar hem toelopen, en het zeggen: 'Jij bent ook één

van die mensen, je hoort erbij! Je Galileese accent verraadt je!' En als je dan eenmaal A gezegd hebt, dan kun je toch niet anders dan ook B zeggen? Petrus gaat door, hij volhardt in zijn leugen, hij vloekt en hij zweert: 'Ik ken Hem niet! Absoluut niet!'

En dan... kraait de haan.

Als er één is, die intens zijn eigen zwakheid heeft beseft, dan is het Petrus wel. Jezus hééft het gezegd, nog maar een paar uur geleden: 'Deze nacht nog, voordat de haan gekraaid heeft, zul je Mij driemaal verloochenen.' Maar Petrus wilde dat niet geloven. 'Al zou ik met U moeten sterven, verloochenen zal Ik u nooit!' Pas nu, op dit

moment, ontdekt Petrus wie hij werkelijk is: een zwak mens, bang voor lijden, bang voor mensen. Een zondig mens. Hij gaat naar buiten, en hij huilt, hij huilt. Bittere tranen. Een ingrijpende gebeurtenis. Besef van eigen kleinheid. En dan een radicale ommekeer. Diezelfde Petrus wordt door Jezus tóch weer aangenomen. Maar diezelfde Petrus is tegelijk een heel andere Petrus. De man die vertrouwde op zichzelf ('Ik zal u nooit verloochenen!') werd een man die leerde leven van genade. Petrus heeft het ontdekt: 'Het is genade dat ik Jezus mág dienen. Het is een voorrecht dat Hij met Mij wil werken.

En als het moment komt dat ik moet lijden voor Hem, dan is zélf s dat genade.' Petrus schrijft in zijn eerste brief, we hebben het gelezen: 'Hoe meer u deel hebt aan Christus' lijden, des te meer moet u zich verheugen, en des te uitbundiger zal uw vreugde zijn wanneer Zijn luister geopenbaard wordt.' Hoe moeilijker je leven is, hoe meer je uitkijkt naar de dag dat Hij terugkomt.

3. De haan schudt je wakker

Het is de haan, die Petrus wakker schudt. Het is de haan, die Petrus herinnert aan de woorden

van Jezus. En daarom staat er op talloze kerktorens een haan. Die haan, die zegt: 'Wordt wakker! Waar ben je in vredesnaam mee bezig?! Jezus komt terug! Waarom verloochenen jij je Heer door je manier van leven? Kom terug bij Hem! Draai je om, radicaal! Nú kan het nog! Nú is het nog genadetijd! Sta op! Het is tijd!'

4. U, jij en ik worden stilgezet!

En nu wil ik u iets vragen. Wilt u nu uw liturgieblad pakken, en dan de voorkant voor u nemen. Kijk naar die haan, met die wijd open opengesperde bek. Hij kraait uit volle borst!

Vanmiddag wordt u stilgezet! U! Jij! En ik! Daarom is er straks, als ik 'Amen' heb gezegd, een stil moment. Kijk u dan goed naar die haan! Ziet u het? Het wordt al dag! De morgen komt, de morgen van de wederkomst van Christus. Wat heeft die haan u te zeggen? Wees eerlijk, gemeente, eerlijk voor God! Eerlijk voor uzelf! God Zelf zet u stil. Nu! Kijk naar de haan. Ontdek uw kwetsbaarheid, belijd uw zonde. En vertrouw alléén op Jezus! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl